

వారు “తమ పెట్టెలు విప్పి”

అబ్రాహాము పశుసంపదను గల ధనవంతుడు. తన పశువులలో బహు శ్రేష్ఠమైన వాటిని అబ్రాహాము దేవునికి అర్పించగలడు, అర్పించియుండేవాడే; కాని దేవుడు అతని శ్రేష్ఠమైన జంతువును అడుగలేదు. అబ్రాహాముకు అత్యంత విలువైనదాన్ని ఆయన అడిగాడు - అతని కుమారుడు. వానికొరకు అబ్రాహాము తన ప్రాణమునైనా యిచ్చియుండే వాడే. తన యింట అబ్రాహామునకు దాసదాసీలున్నారు. వారిలో ఒకరిని దేవుడు ఎందుకు అడుగకూడదు? దేవుడు ఇస్సాకును అడిగాడు, దీర్ఘకాలపు వాగ్దానాన్ని నెరవేర్చడానికి నిలిచినవాడు ఇస్సాకు. తనను గొప్ప జనముగా చేయడానికి అబ్రాహాము ఇస్సాకుపై ఆధారపడ్డాడు. “లేదు ప్రభువా, ఇస్సాకు కాదు! ఇస్సాకు కాకుండ మరేదైనా! ప్రభువా, దయచేసి ఇస్సాకును ఉంచుకోనిమ్ము” అని ఆదికాండము 22:3 వ్రాయబడియుంటే నేను ఆశ్చర్యపోను. ఆహా, ఏలాటి త్యాగం! నేటి ఆరాధనకు త్యాగం అవసరమా?

జ్ఞానులు యేసును పూజింప సాగిలపడ్డారు. “తమ పెట్టెలు విప్పి, బంగారమును, సాంబ్రాణిని బోళమును కానుకలుగా ఆయనకు సమర్పించిరి” (మత్తయి 2:11; NKJV). అవును, ఆరాధన విలువైన కానుకను కోరుతుంది - త్యాగపూరితమైన కానుక. బంగారము విలువైన కానుకయే. రాజుల మకుటాలు బంగారంతో చేయబడతాయి. రాజు నగరులు, దేవాలయాలు ఈ ప్రశస్తిమైన లోహంతో అలంకరింపబడతాయి. బంగారము రాజరికాన్ని సూచిస్తుంది. అది రాజుకు తగిన కానుకైయుంటుంది.

సాంబ్రాణి ఏలాటి కానుకయైయుంది? పరిశుద్ధ, అతిపరిశుద్ధమైన స్థలాలను ప్రత్యక్ష గుడారములో వేరుపరచే తెరవద్ద ధూపవేదిక నిలిచియుంటుంది. ఆ ధూపవేదిక మీద దహించడానికి మోషే ప్రత్యేకమైన సుగంధ సంభారము సూచించబడింది. దేవునికి తగినట్లు సువాసనతో అర్పించబడే ఆ సుగంధ సంభారంలో సాంబ్రాణి ఒకటి. ఈ ధూపము పరిశుద్ధమైనది. అది ధూపవేదిక మీద మాత్రమే దేవుని ఆరాధించడానికి గాను వాడబడాది (నిర్గమకాండము 30:34-38).

ఎల్లవేళలా వచ్చుగానుండే ఒక చెట్టు యొక్క బంకనుండి అది తయారు చేయబడుతుంది. తూర్పు దేశాల్లో మతమునకు సంబంధించిన కొన్ని కర్మలలో అది నేటికీని ఉపయోగింపబడుతుంది.¹ ఆ పదార్థం దహించబడినప్పుడు మాత్రమే యింపైన సువాసన వస్తుంది. యేసు యొక్క పాపరహిత జీవితం యొక్క సుగంధాన్ని యిది సూచిస్తున్నట్లు Alfred P. Gibbs అన్నాడు.² దేవునికి అర్పింపబడిన జీవితాన్ని కూడ ఈ అర్పణ ప్రతిఫలింపజేయవచ్చు. ఒకడు అగ్నిచేత శోధింపబడినప్పుడు మాత్రమే ఆ సుగంధం యింపైన సువాసనగా వస్తుంది (1 పేతురు 1:7 చూడు). అదే సమయంలో దేవునికి నమ్మకమైన ఆరాధికుడుగా మిగిలియుంటాడు. “మన యావజ్జీవము (ధూపవేదిక)

చివరి అగ్నివంటి బలియాగంలో మన ఆరాధన యొక్క మనోహరమైన సువాసన విడువబడుతుంది.”³

బోళము అనే సుగంధ ద్రవ్యం ఒక విధమైన సుగంధ ద్రవ్యపు చెట్టు రసంనుండి వస్తుంది,⁴ ఇది కూడ ప్రత్యక్ష గుడారపు ఆరాధనతో జతకూడియుంటుంది. ప్రత్యక్ష గుడారము దాని ఉపకరణములన్నియు అభిషేకింపబడే పరిశుద్ధమైన తైలము చేయబడేదానిలో యిది చేర్చబడుతుంది. అహరోనును, అతని కుమారులును, యాజకులును ఈ తైలముతో అభిషేకింపబడ్డారు (నిర్గమకాండము 30:22-32). బోళము దేవునికి పరిశుద్ధమైనది, అది మరె ఇంక దేనికి వాడకూడదు.

ప్రభువైన యేసు సిలువమీద వ్రేలాడుచుండిన సమయంలో, ఆయన బాధను తగ్గించడానికి పుల్లని ద్రాక్ష రసంలో బోళము కలిపి అందిస్తారు (మార్కు 15:23). సమాధి కొరకు యేసు దేహాన్ని సిద్ధపరచడానికి బోళముతో కలిపిన అగరును నీకొదేము తెచ్చాడు (యోహాను 19:39, 40). శ్రమానుభవం మరణముతో అది జతకూడినందున, మానవ విమోచనకు సాధనమైన యేసు శ్రమానుభవమును, మరణమును అది ప్రవచనపు ప్రాతినిధ్యం యిస్తున్నట్లు కొందరు నమ్ముతారు.⁵ అర్పించేవారికి ఈలాటి ప్రవచనపు భావాలు ఉన్నవో లేవోయనేది ప్రశ్నగా ఉంది కాని, ఆరాధించేవారి దృష్టిలో అవి బలిని (లేక త్యాగమును) సూచిస్తాయి. అవి వారి “పెట్టెలలోనుండి” తీసి యివ్వబడ్డాయి (మత్తయి 2:11).

సాంబ్రాణి, బోళము అనేవి యాజక సంబంధమైన కానుకలు. ఎవరి జీవితాలైతే దేవునికి ఏనాడూ పరిమళ భరితముగా కనుపించవో వారి పక్షంగా యాజకులు దేవుని సమీపించడానికి ఈ వస్తువులను ఉపయోగించేవారు. సాంబ్రాణి, బోళము అనేవి పాపము యొక్కయు, మరణము యొక్కయు, చెడుగు యొక్కయు కంపును కప్పుతాయి. ప్రకటనలో, ధూపద్రవ్యముల పొగ పరిశుద్ధుల ప్రార్థనలకు సమముగా గుర్తించబడింది; అది దేవుని సన్నిధికి యింపైన సువాసనగా చేరింది (ప్రకటన 5:8; 8:3, 4). “నా ప్రార్థన ధూపమువలెను నేను చేతులెత్తుట సాయంకాల నైవేద్యమువలెను నీ దృష్టికి అంగీకారములగును గాక” అనినప్పుడు దావీదు అదే సంబంధాన్ని పెట్టాడు (కీర్తనలు 141:2).

విలువైన కానుక

మనం ఉంచుకోవాలనుకున్నదాన్ని ఏదైనా ఒక్కదానిని ఇవ్వడమే త్యాగం. లేకుంటే, అది త్యాగమనబడదు. ఈ సత్యము దావీదు జీవితంలో రెండు సంఘటనలను ఉదాహరిస్తుంది. రెఫాయిము లోయలో ఫిలిష్తీయులు శిబిరము వేసికొన్నప్పుడు సంభవించినది. అది యెరూషలేమునుండి బేత్లెహేమువరకు విస్తరించింది. బేత్లెహేములో ఫిలిష్తీయులకు దండు శిబిరాలు ఉన్నాయి. దావీదు అదుల్లాములోని దుర్గమందున్నాడు. బేత్లెహేము గుమ్మము యొద్దనున్న బావిలోని చల్లని తేటిన నీళ్లు కావాలి, దావీదు దప్పిగొనియున్నాడు. రాజుపట్ల బహు భక్తిగల ముగ్గురు మనుష్యులు దావీదు కోర్కెను

తీర్చగోరి, ఫిలిష్తీయుల సైన్యాన్ని ఛేదించుకొంటూ వెళ్లి, బావిలోనుండి నీళ్లు చేదుకొని వచ్చి దావీదుకు యిచ్చారు (2 సమూయేలు 23:13-17).

ఆ నీళ్లు కావాలని దావీదు కోరాడు, కాని వాటిని అతడు తాగలేదు. దానికి బదులు, అతడు ఆ నీటిని దేవునికి ధారపోసాడు. దేనికొరకు తన జనులు తమ ప్రాణాలను ఆపదలో ఉంచుకున్నారో ఆ నీటిని తాగక వదిలివేశాడు. కేవలం దేవుడు మాత్రమే ఆలాటి కానుకకు పాత్రుడు. “-యెహోవా, నేను ఇవి త్రాగును; ప్రాణమునకు తెగించి పోయి తెచ్చినవారి చేతి నీళ్లు త్రాగుదునా? అని చెప్పి (దావీదు) త్రాగనొల్లకుండెను.”

రెండవ ఉదాహరణ 2 సమూయేలు 24లో కన్పిస్తుంది. తన జనులను లెక్కించుట వలన దావీదు దేవునికి కోపం పుట్టించాడు. దానితో ఆయన ఇశ్రాయేలీయుల మధ్యకు తెగులును పంపాడు (15 వ.). దేశమంతటిలో 70000 మంది చనిపోయారు. దావీదు జనులను నాశనము చేసిన దూతను కనుగొని యెహోవాను ఈలాగు ప్రార్థించెను - “చిత్తగించుము; పాపము చేసినవాడను నేనే; దుర్మార్గముగా ప్రవర్తించినవాడను నేనే; గొట్టెలవంటి వీరేమి చేసిరి? నన్ను నా తండ్రి యింటివారిని శిక్షించుము” (17 వ.). దేవునికి బలి యర్పించడానికి అరౌనా కళ్లమునకు వెళ్లుమని ప్రవక్తయైన గాదు వచ్చి దావీదుకు తెలియజేశాడు. దావీదు అచ్చటికి వెళ్లగా, దహనబలికి తన ఎడ్లను నూర్చు కట్టును అరౌనా దావీదునకు ఉచితముగా యివ్వజూచాడు. అందుకు దావీదు యిలా బదులిచ్చాడు: “-నేను ఆలాగు తీసికొనను, వెల యిచ్చి నీయొద్ద కొందును, వెల యియ్యక నేను తీసికొనినదానిని నా దేవుడైన యెహోవాకు దహనబలిగా అర్పించను” (24 వ.).

పశువులను పెంచిన ఎవడైనా శ్రేష్టమైన గొట్టెలనుగాని, ఎడ్లనుగాని తనకొరకు ఉంచుకోవాలని శోధించబడతారు. మోషే కాలపు బలులు అర్పించే విధానం క్రింద, జంతువుల యజమాని ప్రతి సంవత్సరమూ దేవుడు బలికి కోరుకునేదానినే తానూ ఉంచుకోవాలనుకుంటాడు (సంఖ్యాకాండము 18:29). బలికి విలువైన లేక వెలగల కానుక కావాలి. ఆరాధనలో దేవునికి వెలగల కానుకలు చేర్చబడ్డాయి. దేవునికి శ్రేష్టమైనవి సమర్పించడం అనేది, మనం దేనిని ఉంచుకున్నామనే దానిమీద కాక, ఆయనయందు నమ్మికయించేలా మనలను నడిపిస్తుంది.

యాజకులచే అర్పించబడిన కానుక

క్రైస్తవ్యానికి ముందటి బలులు యాజకులచే అర్పించబడేవి. కేవలం లేవీ యాజకులు మాత్రమే బలితో దేవుని సమీపించడానికి అనుమతించబడ్డారు. క్రైస్తవ ఆరాధన యొక్క భావనలో బహు అర్థవంతమైనది యిక్కడే ఉంది. సిలువపై క్రీస్తువారి మరణం పరిశుద్ధ స్థలమునకు (దేవుని సింహాసనమునకు) మధ్యనుండిన తెరను తీసివేసింది. యేసు మరణించిన వెంటనే దేవాలయంలోని తెర పైనుండి క్రిందికి రెండుగా చినిగిపోయింది (మత్తయి 27:50, 51), ఆ రెండింటి మధ్యగల అడ్డు తొలిగించబడింది. గతంలో యాజకులు చేసినట్లుగానే ఆయన శిష్యులు దేవుని సమీపించే విధానం తెరిచియుంచ బడింది. మన ప్రధాన యాజకుడైన యేసు, నిత్యమైన విమోచన తానే సంపాదించి,

“తన స్వరక్షముతో ఒక్కసారే పరిశుద్ధ స్థలములో ప్రవేశించెను” (హెబ్రీయులకు 9:12బి). “ఈయనయైతే పాపముల నిమిత్తమై నదాకాలము నిలుచు ఒక్క బలిని” అర్పించవలసి యుండింది (హెబ్రీయులకు 10:12). ఆయన మన ప్రధాన యాజకుడుగా తన్నుతాను మన పాప పరిహారార్థ బలిగా అర్పించుకున్నందున, గతంలో యాజకులు అనుగ్రహింప బడినట్టి ధైర్యముతో మనం కృపాసనము వద్దకు వెళ్లుతాం (హెబ్రీయులకు 4:16; 10:21, 22).

దీని అర్థమేమో నీవు గ్రహించావా? క్రీస్తు రక్షించేత విమోచింపబడినవారు యాజకులు! గతంలో యాజకులు ఎక్కడ నిలవడానికి అనుమతి పొందారో నేడు అక్కడ మనం నిలువగలం. దేవుని నిజమైన ఆరాధకులు చీకటిలోనుండి ఆశ్చర్యకరమైన తన వెలుగులోనికి పిలువబడినవారు. అలా పిలువబడింది - “పిలిచినవాని గుణాతి శయములను ప్రచురముచేయు నిమిత్తము, ఏర్పరచబడిన వంశమును, రాజులైన యాజక సమూహమును, పరిశుద్ధజనమును, దేవుని సొత్తయిన ప్రజలుగా” ఉండడానికి (1 పేతురు 2:9). తన గుణాతిశయములను ప్రచురము చేయడమంటే ఆయనను స్తుతించుట!

హెబ్రీ రచనలో ప్రధానాంశాలలో ఒకటేమంటే, క్రీస్తునందు దేవుడు యాజకత్వాన్ని మార్చాడు అనేదే. పాత నిబంధన క్రమము యొక్క యాజకులు లేవీ గోత్రమునుండి వచ్చియుండగా, యేసు యూదా గోత్రమునుండి వచ్చారు (హెబ్రీయులకు 7:11-19). నూతన ప్రధాన యాజకుడు రావడం మాత్రమే కాదు, యాజక క్రమమే సంపూర్ణంగా మార్చబడింది: నేడు అది సంఘమంతటిగా చేయబడింది. యాజకులుగా క్రైస్తవులు తమ ఆరాధన ద్వారా దేవునికి (ఆత్మ సంబంధమైన) బలులు అర్పించ ఆదేశించబడ్డారు.

యోహాను తన ప్రకటనను రికార్డు చేస్తూ, క్రీస్తు “మనలను తన తండ్రియగు దేవునికి ఒక రాజ్యముగాను, యాజకులనుగాను జేసెనని” దృఢంగా చెప్పాడు (ప్రకటన 1:6). తరువాత ఆరాధన సంబంధమైన ప్రయోగాన్ని యిలా వ్యక్తపరచాడు “-మహిమయు ప్రభావమును యుగయుగములు కలుగునుగాక, ఆమేన్” (1:6). తరువాత, 5:10లో, సింహాసనము చుట్టునున్న పరలోకవాసులు ఈ పల్లవితో క్రొత్త పాట పాడుచున్నారు: “మా దేవునికి వారిని ఒక రాజ్యముగాను యాజకులనుగాను చేసితివి; గనుక వారు భూలోకమందు ఏలుదురు.” వీరు గొట్టెపిల్ల రక్తమిచ్చి “ప్రతి వంశములోను, ఆయా భాషలు మాటలాడువారిలోను, ప్రతి ప్రజలోను ప్రతి జనములోను కొనబడినవారు” (5:9), వీరితో యాజక రాజ్యం నిర్మించబడి ఆయన ఎవరు, ఆయన ఏమి చేశాడు, మరియు ఆయన మనకొరకు ఏమి చేస్తున్నాడు అని దేవునిపై ఫోకస్ చేయబడింది. దీని తెలిసికొని నమ్మడం సర్వశక్తుని స్తుతించి, పూజించడానికి మన మోకాళ్ళమీదికి అది మనలను తెస్తుంది. యాజకులుగా, “ఈ విషయంలో మనం యికనేమాత్రము ప్రేక్షకులుగా ఉండలేము; మనం పాల్గొనేవారముగా ఉండాలి.”⁶

ప్రకటనలోని ఈ భాగాన్ని చర్చించుతూ, Jack Hayford 1 పేతురు 2:9 మీద యిలా కామెంట్ చేశాడు: “‘రాజ్యము,’ ‘రాజుకు సంబంధమైన’ అనే లేఖనంలోని పదాలు యాజక సంబంధమైన ఆరాధనా పరిచర్య రాజార్థమైన విషయంగా తేటగా సూచింపబడింది. ఈలాగున, క్రీస్తునందు మన జీవితానికి కేంద్ర భాగములో

ఆయనయందు మన ఏలుబడి నేరుగా మనం ఆరాధించుటకు పరస్పర సంబంధం కలిగియున్నట్లు ఆదేశాలు జారీచేయబడ్డాయి.”⁷ ఈ లేఖన భాగంలోని పలు ప్రయోగాలు నేరుగా నిర్ణయకాండము 19:5, 6నుండి వచ్చాయి. మోషే సీనాయి పర్వతం మీదికి వెళ్ళినప్పుడు, ప్రజలు తన సొత్తయి ఉంటారని, వారు ఆయనకు యాజక రాజ్యముగాను, పరిశుద్ధ జనముగాను ఉంటారని దేవుడు అతనికి తెలిపాడు. ఇశ్రాయేలుకు దేవుడు అసలు ఏమి కోరాడో అది యిప్పుడు సంఘానికి లభ్యమౌతుంది. వారు నేడు దేవుని యొక్క నిజమైన ఆరాధకులైయున్నారు.

సజీవమైన కానుక

దేవునికి బలియర్పించడం గూర్చి ఆలోచిస్తున్నప్పుడు, ఆర్థికపరమైన కానుకల భావనలో నేడు అనేకులైన ఆరాధకులు ఆలోచిస్తారు. ఈలాటి బలియాగాన్ని నేను తక్కువ చేయను - అది అలా ఉంటే, నిజంగా త్యాగపూరితమైన అర్పణయే. ఏదో ఒక చోట, మన ఆర్థిక మూలములు త్యాగపూరితమైన ఆరాధనలో భాగమైయుండాలి. ఏదియెలాగున్నా, దేవుడు యివ్వమని బహుగా కోరుతుంది మన సొత్తులు కావని లేఖనాల పఠనంలో మనకు తేటపడుతుంది. మన “పదార్థ సంబంధమైన” సొత్తులు ఆయన కోరుట లేదు, ఆయనకు అవసరమూ లేదు. తొలి పిలుపులోనే పేతురు ఆంద్రెయ తమ వలలను విడిచి యేసును వెంబడించారు (మత్తయి 4:18-20). యేసు నిజంగా వారి జీవితాలనే సమర్పించుడని కోరినట్లు తరువాతనే వారు గ్రహించారు.

నరుడు దేవుని నిరాకరించడంలో తనను తనకు మట్టుకు మాత్రమే ఉంచుకోవాలన్న కోరిక కేంద్రీకృతమై ఉంటుంది! మొదటి పాపానికి హేతువు యిదియేనని నేను ఒప్పించబడ్డాను. ఆయన సృజించిన భూమిమీద దేవుడు ఆదాముకు అధికారమిచ్చాడు (ఆదికాండము 1:26). వాని హృదయంలో దేవుని ఏలుబడి మీద, భూమిని నరుడు ఏలేది ఆధారపడి ఉంది. తన జీవితంలో ఆదాము దేవుని ఏలుబడి విడిచిపెట్టినప్పుడు, భూమిపై తన ఏలుబడిని కూడ వదులుకున్నాడు. క్రీస్తునందు, క్రీస్తు యేలుబడికి తమ్మును తాము అప్పగించుకున్న రాజ్యపు జనులు మరి యొకసారి ఆ ఏలుబడిని క్లెయిమ్ చేయవచ్చు. “[“సాత్వికులు”; NKJV ధన్యులు - యజమానుని స్వాధీనంలోనికి తేబడినవారు], వారు భూలోకమును స్వతంత్రించుకొందురు” (మత్తయి 5:5).

“కేవలం వదులుకోడానికే వదులుకోవాలని దేవుడు ఎక్కడా మనకు చెప్పలేదు. ఆయనతో జీవితము అనే ఒకే ఒక యోగ్యమైనదానికి మాత్రమే వాటిని, వాటిని వదులుకోమని ఆయన సెలవిస్తున్నాడు”⁸ అని Oswald Chambers అన్నట్లు చెప్పబడింది. ఈ త్యాగము విశేషంగా రోమా 12:1లో వర్ణించబడియుండవచ్చు. దేవుని బుద్ధి జ్ఞానముల బాహుళ్యము 11వ అధ్యాయం చివరిలో ప్రశంసించబడింది. “యుగములవరకు ఆయనకు మహిమ కలుగును గాక. ఆమేన్.” “కాబట్టి” అంటూ 12వ అధ్యాయం ఆరంభించ బడుతుంది. అంటే, శోధింప శక్యము కాని ఆయన బుద్ధి జ్ఞానముల బాహుళ్యము మనస్సును ఉంచుకొని “పరిశుద్ధమును దేవునికి అనుకూలమునైన సజీవ యాగముగా

మీ శరీరములను ఆయనకు సమర్పించుకొనుడని” కోరబడ్డాము. ఇట్టి సేవ యుక్తమైన ఆరాధనయైయుంది. ఒకసారి యివ్వగా చచ్చిన బలిని ఆయన మరోసారి కోరడం లేదు. అది తిరిగి ఎన్నడూ యివ్వబడకూడదు. ఆయన మనలను కోరుతున్నాడు; ఆయన మన జీవితాలను కోరుతున్నాడు! యాజకులైన రాజ్యపు ఆరాధకులను ఆయన కోరుతున్నాడు. మనలను సమర్పించుకొనడం దేవుని అహమును బలపరచడానికో లేక ఆయనకు అతిశయించే హక్కులను యివ్వడానికో కాదు. ఆయన మనలను మనమే యిచ్చుకో గోరుతున్నాడు. ఎందుకంటే మన ప్రాణాలను మనం దక్కించుకోవాలంటే, వాటిని ఆయనకు సమర్పించుకొనడమే మార్గం (మత్తయి 16:25).

పరలోక సైన్య సమూహము ఆరాధించే విధానంలో ఈ సూత్రం ఉదహరింప బడుతుంది. ప్రకటన 4:10లో, వారు తమ కిరీటములను దేవుని సింహాసనము యెదుట వేశారు, ఆ సింహాసనం మీద కూర్చున్నవానికి సమస్త ఆధిపత్యపు అధికారపు గురుతులను ఆయన వశం చేశారు. తమ సొంత స్థానాలను, అధికారాన్ని, విలుబడిని సమర్పించారు.

చివరిగా దాఖలు చేయబడిన తన మాటలలో పౌలు ఈ సత్యాన్ని ఉదహరించాడు. త్వరలో తాను వెడలిపోయే ప్రభువుతో కూడ ఉండబోతున్న సంగతిని అతడెరిగి, తిమోతికి యిలా రాశాడు: “నేనిప్పుడే పానార్పణముగా పోయబడుచున్నాను, నేను వెడలిపోవు కాలము సమీపమైయున్నది” (2 తిమోతి 4:6). తన ప్రభువు తనకొరకు ఏమి సమర్పించారో - దాన్ని అతడు ఆయనకొరకు సమర్పింపవలెయున్నాడు - తన ప్రాణాన్ని.

“మనము దేవునికి ఎల్లప్పుడును స్తుతియాగము చేయుదము, అనగా ఆయన నామమును ఒప్పుకొనుచు, జిహ్వోఫలము అర్పించుదము” అని హెబ్రీ రచయిత కూడ అన్నాడు (13:15). “ఉపకారమును ధర్మమును చేయ మరచిపోకుడి, అట్టి యాగములు దేవునికిష్టమైనవి” అంటూ కొనసాగించాడు (13:16). ఈ లేఖన భాగంలోని తొలి భాగము ప్రవక్తయైన హోషేయ ప్రతిపాదనను ప్రతిధ్వనిస్తుంది: “మాటలు సిద్ధపరచుకొని యెహోవాయొద్దకు తిరుగుడి; మీరు ఆయనతో చెప్పవలసినదేమనగా - మా పాపము లన్నిటిని పరిహరింపుము; ఎడ్లకు బదులుగా నీకు మా పెదవుల నర్పించున్నాము; నీవంగీకరింపదగినవి అవే మాకున్నవి” (హోషేయ 14:2). “So will we render the calves of our lips” అని King James Version అంటుంది. ఈ ప్రయోగం మీద Bob Mumford యిలా వ్యాఖ్యానించాడు:

మోషే క్రింద అసలు బలులు దూడలు, ఎడ్లు, గొట్టెపిల్లలు, గుమ్మలు, పావురములు నియమించబడ్డాయి. అయినా, అవి అర్పింపబడవచ్చును గాని ఒక హృదయం దానిలో లేకపోవచ్చు. “దేవా నేను స్తుతియాగం చేస్తా ... మా పెదవులనే దూడలనే (అర్పిస్తా) నేను నిన్ను ఆరాధిస్తా. దేవా అని చెప్పే జనులకొరకు ఆయన వెదకుతున్నట్టు దేవుడు ప్రజలకు మాటిమాటికి తెలిపాడు.”⁹

దేవునికి ప్రీతికరమైన యాగములలో యితరులకు దయను చూపే కార్యాలు దేవునితో మన యాజక సంబంధాన్ని పంచుకొనడంలో సంతోషం చేర్చబడ్డాయి. సజీవ యాగములు మన హృదయ అర్పణలే. జ్ఞానులు యేసునకు తమ నిధులలోనుండి యిచ్చారు. “నీ ధనము (నిధి) ఎక్కడనుండునో అక్కడనే నీ హృదయము ఉండును” అని ప్రభువు

తెలిపారు (మత్తయి 6:21). తన చిత్తానికని, ఉద్దేశం కొరకును మన హృదయార్థాలు అర్పించాలని దేవుడు కోరుతున్నాడు. లేకుంటే, మన హృదయంలో దాచుకునేవి మనకును, మన దేవునికని మధ్య నిలుస్తాయి. తన హృదయాన్ని ఎరిగినవారైయున్నట్లు దావీదు దేవుని గుర్తించాడు. “ఎరిగిన మనస్సే దేవునికిష్టమైన బలులు, దేవా, విరిగి నలిగిన హృదయమును నీవు అలక్ష్యము చేయవు” అని అతడన్నాడు (కీర్తనలు 51:17). మన హృదయ నిధులను సమర్పించు విధానము (త్యాగం చేయడం) దేవునికి ఆరాధనయై ఉంది. భూ సంబంధమైన నిధులపై నీ నమ్మికను అది శిథిలం చేసి, ఆయనయందు సంపూర్ణంగా నమ్ముకునే శాశ్వత సమాధానం ఆనందంతో అది నిన్ను నింపుతుంది.

ముగింపు

ప్రతి క్రైస్తవునికి దేవుని ఉన్నతమైన పిలుపు యాజక సంబంధమైన ఆరాధికుడుగా ఉండమనియే (1 పేతురు 2:5). త్యాగంలేని ఆరాధన ఆరాధనయే కాదు. త్యాగపూరితమైన ఆరాధనను గూర్చి కనీసం మూడు సత్యాలను మనం గుర్తుంచుకోవాలి.

1. త్యాగానికి అత్యున్నతంగా బుద్ధిని పుట్టించేది ప్రేమ. ఒకే యింట నివసించిన యిద్దరు వేశ్యలను సొలోమోను సంధించాడు. వారిద్దరికి ఒక్కొక్క బిడ్డ ఉన్నాడు. రాత్రుల్లో నిద్రించేటప్పుడు ఒకతె తన బిడ్డమీద పడగా బిడ్డ చనిపోయాడు. చనిపోయిన తన బిడ్డను తన ప్రక్కదాని పడకలో పెట్టి బ్రదికియున్న దాని బిడ్డను యిది తన పడకలో వేసికొంది. బ్రతికిన బిడ్డ తనదే అంటూ యిద్దరు దెబ్బలాడుకోసాగారు. విషయం రాజైన సొలోమోను నొద్దకు వెళ్లింది. సొలోమోను దాన్ని శ్రేష్టమైన విధంగా పరిష్కరించాడు. సజీవంగా ఉన్న బిడ్డను రెండు ముక్కలు చేసి, తలా ఒక ముక్కను యిస్తానని సొలోమోను ప్రతిపాదించాడు. “నా యేలినవాడా, బిడ్డను ఎంత మాత్రమును చంపక దానికే యిప్పించుమని మనవిచేయగా,” ఆ రెండవ స్త్రీ, “అది నాదైనను దానిదైనను కాకుండ చెరిసగము చేయుమనెను.” అప్పుడు సొలోమోనుకు బిడ్డ యొక్క నిజమైన తల్లి ఎవరో తెలిసింది. కేవలం ప్రేమ మాత్రమే తన కుమారుని పడలుకొని వాడు బ్రతికేలా కోరుకోగలడు (1 రాజులు 3:16-28).

2. త్యాగం యొక్క అత్యంతమైన మంచి కృతజ్ఞత. “అందువలన మనము నిశ్చలమైన రాజ్యమును పొంది, దైవ కృప కలిగియుండము. ఆ కృప కలిగి వినయ భయభక్తులతో దేవునికి ప్రీతికరమైన సేవచేయుదము” (హెబ్రీయులకు 12:28). దేవుడు ఎవరో, ఆయన మనకు ఏమి చేశాడో, ఆయన యిప్పుడు ఏమి చేస్తున్నాడో గుర్తించినప్పుడు మనం నిజంగానే కృతజ్ఞత కలిగియుండగలం. రక్షకుని అవసరతను గుర్తించి, ఆయన విమోచనా ఈవిని కృతజ్ఞతతో అంగీకరించినవారు మాత్రమే ఆరాధింప హేతువుగలవారై ఉంటారు.

3. కట్టకడపటి త్యాగం - “పరిశుద్ధమును దేవునికి అనుకూలమునైన సజీవ యాగముగా మన శరీరములను ఆయనకు సమర్పించడమే, ...” (రోమా 12:1). మన ప్రధాన యాజకుడును, మన ప్రభువును రాజునైయున్న యేసు తన్నుతానే మనకొరకు బలిగాను అర్పణగాను సమర్పించుకున్నారు. బలిపీఠం మీద మన అహమును అర్పించడం

కంటే మరి ఏ తక్కువను మన ఆరాధనలో ఆయన కోరడం లేదు. “యేసువలె, మన ఆత్మను తండ్రి చేతులకు అప్పగించినప్పుడు, పరిశుద్ధాత్మ అగ్నిచే సంపూర్ణంగా దహింపబడడాన్ని అనుమతించినప్పుడు, అప్పుడు మాత్రమే మనం ఆయన సముఖానికి ప్రవేశింప సిద్ధపడియుంటాం.”¹⁰

సూచనలు

¹W. L. Walker, “Frankincense,” in *The International Standard Bible Encyclopedia*, ed. James Orr (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1957), 2:1144. ²Alfred P. Gibbs, *Worship: The Christian’s Highest Occupation*, 2d ed. (Kansas City, Kans.: Walterick Publishers, n.d.), 45. ³James P. Gills, *A Heart Aflame: The Dynamics of Worship* (Tarpon Springs, Fla.: N.p., n.d.), 75. ⁴E. W. G. Masterman, “Myrrh,” in *The International Standard Bible Encyclopedia*, ed. James Orr (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1957), 3:2102-3. ⁵Gibbs, 45. ⁶Bob Mumford, *Entering and Enjoying Worship* (Ft. Lauderdale, Fla.: By the author, 1975), 47. ⁷Jack Hayford, *Worship His Majesty* (Dallas: Word Publishing, 1987), 89. ⁸*Elm Springs Bible College 1996-1997 Catalog* (Elm Springs, Ark.: Elm Springs Bible College, 1996), 18. ⁹Mumford, 49. ¹⁰Gills, 75.